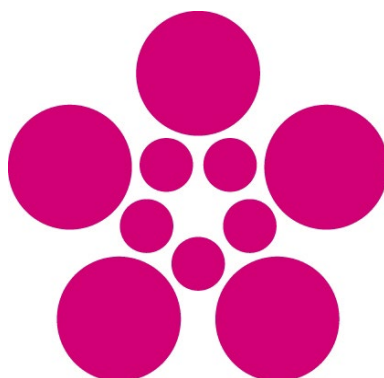

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Analýza v ekonomické a finanční praxi**

navazující magisterské studium

termíny, okruhy otázek

2023/2024

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Okruhy otázek k SZZ	6
Ekonomie	7
Statistické metody v ekonomii	9
Regionální management	11
Řízení podniku	14
Finanční rizika	16

Důležité termíny

mezí termín zápočtů a zkoušek za LS	11. 5. 2024
odevzdání diplomové práce	12. 4. 2024
příprava na státní závěrečnou zkoušku	13. 5. – 24. 5. 2024
státní závěrečné zkoušky	27. 5. – 30. 5. 2024

Odevzdání diplomové práce

Studenti všech bakalářských a navazujících magisterských studijních programů/oborů, kteří v akademickém roce 2023/2024 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a kteří se ve stanoveném termínu (nejpozději do 12. 4. 2024) přihlásili na termín státní závěrečné zkoušky prostřednictvím IS STAG konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2023/2024 v souladu s čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017:

- odevzdají bakalářskou nebo diplomovou práci na katedře, kde student práci zpracovává v jednom vyhotovení (jednostranně nebo oboustranně) svázanou v tvrdých deskách nejpozději do 12. 4. 2024.
- Odevzdají v souladu s Opatřením rektora R452 ze dne 4. 12. 2020 o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU a Opatření děkana č. 124/2017 čl. 19, odst. 15 do IS STAG bakalářskou nebo diplomovou práci a teze bakalářské práce nebo teze diplomové práce (s využitím připravených šablon dostupných na webových stránkách Ekonomické fakulty JU v části [Informace pro končící ročníky](#)) nejpozději do 12. 4. 2024. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce a teze své závěrečné práce do IS STAGu, nebude připuštěn k SZZ. V tomto případě se musí student od SZZ do mezího termínu, tj. do 12. 4. 2024 od SZZ odhlásit. V opačném případě studentovi propadne termín SZZ. Zároveň student vloží do IS STAG i potřebné údaje, týkající se zpracované bakalářské/diplomové práce: základní údaje (název práce, název práce v AJ ...), zásady, literatura, anotace v ČJ i AJ, ...

Elektronická verze bakalářské práce, resp. diplomové práce a tezí této práce se vkládají do IS STAG do části Moje studium – Kvalifikační práce – el. podoba VŠKP pod názvem příjmení_BP_.pdf, resp. příjmení_DP_.pdf (teze se vkládají do IS STAG do části Moje studium – Kvalifikační práce – přílohy k VŠKP pod názvem příjmení_BP_teze.pdf, resp. příjmení_DP_teze.pdf).

K obhajobě si každý student připraví prezentaci své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27 Státní závěrečná zkouška

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

NAVAZUJÍCÍ STUDIJNÍ PROGRAM: ANALÝZA V EKONOMICKÉ A FINANČNÍ PRAXI, VERZE 1

OKRUHY OTÁZEK K SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie
2. Statistické metody v ekonomii
3. Regionální management
4. Řízení podniku
5. Finanční rizika

POVINNÉ PŘEDMĚTY

PŘEDMĚT SZZ: EKONOMIE (KEN/SZEK)

(KEN/MIE2 Mikroekonomie II, KEN/MAE2 Makroekonomie II)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030, Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty a komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice. Rozhodování v podmínkách rizika a nejistoty.

2. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Produkční funkce a technologická omezení. Výrobní stádia. Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka.

3. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE A VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou, efektivnost. Všeobecná rovnováha-efektivnost ve výrobě, ve směně a výrobně spotřební efektivnost.

4. ROZHODOVÁNÍ FIRMY V PODMÍNKÁCH NEDOKONALÉ KONKURENCE O VÝSTUPU A CENĚ

Firma v monopolistické konkurenci, Chamberlinův model. Firma v podmínkách oligopolu-duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her. Firma v podmínkách monopolu-náklady mrtvé váhy, cenová diskriminace.

5. TRHY VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Volba optimálního poptávaného množství práce v dokonalé a nedokonalé konkurenci. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce. Investiční rozhodování. Reakční křivky. Optimum investora.

6. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplikátory a multiplikační efekty.

7. MODEL IS – LM – BP A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Křivka IS, křivka LM a model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání. Past likvidity a klasický případ. Mobilita kapitálu.

8. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

9. MODEL AS-AD

Odvození křivky AS a AD. Rovnice křivky AS a AD. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku AS, AD. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

10. TEORIE DRŽBY PENĚZ, NABÍDKA PENĚZ, INFLACE

Poptávka po penězích a základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

LITERATURA:

HLADKÝ, J., & FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I. (2000). *Mikroekonomie II*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

HOREJŠÍ, B., SOUKUPOVÁ, J., MACÁKOVÁ, L., & SOUKUP, J. (2018). *Mikroekonomie* (6. aktualizované a doplněné vydání). Management Press.

HOLMAN, R. (2018). *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. aktualizované vydání). C. H. Beck.

KRUGMAN, P. R., & WELLS, R. (2013). *Microeconomics* (3rd ed). Worth Publishers.

FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I. & HLADKÝ, J. (2005). *Makroekonomie II*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.

HORNBUSCH, R., FISHER, S., & STARTZ, R. (2018). *Macroeconomics* (Thirteenth edition). McGraw-Hill Education.

HOLMAN, R. (2018). *Makroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. vydání). C.H. Beck.

MACH, M. (2001). *Makroekonomie II: pro magisterské (inženýrské) studium* (Vydání třetí, dotisk). Melandrium.

PŘEDMĚT SZZ: STATISTICKÉ METODY V EKONOMII (KMI/SZSE)

(KMI/SMAC – Statistické modelování a analýza časových řad, KMI/SME – Stochastické modely v ekonomii)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. KORELACE A REGRESE

Korelační pole, korelační koeficienty a jejich testování. Využití prosté a vícenásobné lineární regrese, podmínky použití. Metoda nejmenších čtverců. Koeficient determinace. Normální model a jeho předpoklady. Testování v lineární regresi. Bodové a intervalové odhady hodnot. Typy závislostí, které lze modelovat s využitím lineární regrese.

2. DEKOMPOZICE ČASOVÝCH ŘAD

Standardizace dat. Základní charakteristiky časových řad a možnosti jejich využití. Základní metody dekompozice časových řad. Testy konstantní sezónnosti, testy periodicity. Trendy v časových řadách. Přístupy k modelování trendu, sezónnosti a periodicity v časových řadách.

3. ADAPTIVNÍ PŘÍSTUPY K ANALÝZE ČASOVÝCH ŘAD

Rozdíly mezi adaptivními přístupy a klasickými dekompozičními přístupy. Základní adaptivní přístupy, možnosti a vhodnost jejich použití. Základní princip exponenciálního vyrovňávání. Problematika volby vhodného typu a vhodné délky klouzavých průměrů.

4. TESTY NÁHODNOSTI A MÍRY VHODNOSTI MODELU

Příklady testů náhodnosti a jejich využití. Výhody a nevýhody jednotlivých přístupů. Interpretace výsledků testování náhodnosti. Posuzování vhodnosti použitého modelu. Výhody a nevýhody jednotlivých měr vhodnosti modelu.

5. BOXOVA-JENKINSOVA METODOLOGIE

Autokorelace a parciální autokorelace. Stacionarita časových řad. Podmínky použití Boxovy-Jenkinsovy metodologie. Rozdíly v podmínkách použití těchto metod a dekompozičních metod. Princip Boxovy-Jenkinsovy metodologie.

6. ARIMA MODELY

MA, AR modely, identifikace, náhodná procházka, integrované procesy, identifikace, linearizace časových řad.

7. SARIMA MODELY

Modelování sezónnosti v Box-Jenkinsonově metodologii.

8. VYUŽITÍ SARIMA MODELŮ V LINEÁRNÍ REGRESY S AUTOKORELACÍ

Testy sekvenční závislosti, regresní modely s vnitřní autokorelací.

9. MODELÝ VOLATILITY

Modely s proměnnou volatilitou. ARCH modely, GARCH modely, predikce hodnoty v riziku.

10. VÍCEROZMĚRNÉ ČASOVÉ ŘADY

Autokovarianční matice, m-rozměrný proces, kauzální vztahy, kointegrace časových řad.

LITERATURA:

Klicnarová, J., Houda, M. (2022): Statické modelování a analýza časových řad. Skripta. Dostupné v Elearningu.

Klufová a kol. (2012): Modelování regionálních procesů. Alfa nakladatelství.

Cipra, T. (2014): Finanční ekonometrie. Ekopress.

Wooldridge, J. M. (2016): Introduction Econometrics: A Modern Approach. Boston: Cengage Learning.

Studijní materiály ke kurzům v LMS – Moodle

POVINNĚ VOLITENÉ PŘEDMĚTY

PŘEDMĚT SZZ REGIONÁLNÍ MANAGEMENT (KRM/SZRM)

(KRM/REM2 – Regionální management 2, KEN/DMA – Demografické metody a analýzy)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. REGIONÁLNÍ POLITIKA A DŮVODY JEJÍ EXISTENCE, ÚČEL, ROZDÍLY MEZI TRADIČNÍM A SOUČASNÝM POJETÍM, ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE

Základní typologie důvodů pro existenci regionální politiky. Smysl a účel regionální politiky. Tradiční a současné pojetí regionální politiky v členění dle typů a zaměření intervencí, zapojených subjektů, forem financování. Rozlišení základní terminologie, tj. regionální politika vs. Regionální plánování vs. Politika územního rozvoje vs. Územní plánování.

2. HISTORICKÝ VÝVOJ REGIONÁLNÍ POLITIKY

Hlavní aspekty vzniku evropského integračního procesu a rozlišení vzniku regionální politiky (30. léta 20. st.), rozlišení vzniku evropské regionální politiky (70. léta 20. st.), rozlišení vzniku strukturální politiky (80. léta 20. st.).

3. PŘÍSTUPY K REGIONÁLNÍ POLITICE EU, PRINCIPY A CÍLE

Zaměření regionální politiky EU a její pozice v rámci strukturální politiky EU. Principy regionální politiky. Základní cíle regionální politiky v období 2007–2013 vs. 2014–2020, kontext přípravy programového období 2021–2027.

4. FORMOVÁNÍ REGIONÁLNÍ ÚROVNĚ V ČESKU PO ROCE 1990

Základní odlišení formování regionální úrovně v Česku v období 1990–1995 (souvislosti se zahájením transformace ekonomiky), období 1996–1999 (dopady transformace a prvopočátky regionální úrovně a regionální politiky), období 2000–2004 (předvstupní období), období 2004–2006 (první zkrácené programové období), základní porovnání formování regionální úrovně ČR v období 2007–2013 vs. 2014–2020 vs. 2021–2027.

5. PROGRAMOVÁNÍ A IMPLEMENTACE STRUKTURÁLNÍ POLITIKY EU – ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A SOUVISLOSTI

strategické dokumenty EU a ČR týkající se ESIF – Evropských strukturálních a investičních fondů. Implementační struktura operačního programu – kompetence hlavních subjektů (ŘO – ZS – Příjemce – CS). Pravidlo $n+2/n+3$ – vymezení a dosavadní zkušenosti v ČR. Obecně platná pravidla pro způsobilost výdajů. Monitorování a hodnocení.

6. ÚZEMNÍ VZTAHY MĚST A VENKOVA A SPECIFIKA MANAGEMENTU JEJICH ROZVOJE

Vztah a synergie Politiky soudržnosti EU a Politiky rozvoje venkova EU. Venkovský prostor a jeho specifika v případě ČR. Vztahy měst a venkova, urbanizační procesy.

7. ZÁKLADNÍ KONCEPTY A UKAZATELE DEMOGRAFIE

Míra populačního růstu, transversální a longitudinální přístup, populační bilance, logistický růst, čas pro zdvojnásobení populace. Modely stabilní a stacionární populace.

8. TEORIE DEMOGRAFICKÉHO PŘECHODU

První a druhý demografický přechod, demografické stárnutí a jeho vliv na rozvoj regionů.

9. POPULACE A LIDSKÝ, KULTURNÍ A SOCIÁLNÍ KAPITÁL

Teorie kapitálů. Lidský kapitál a měření jeho úrovně. Kvantifikace vlivu lidského kapitálu. Sociální kapitál, typy, hodnocení kvality. Kulturní kapitál. Význam kapitálů pro regionální rozvoj.

10. PROSTOROVÁ A REGIONÁLNÍ DEMOGRAFIE

Sociálně-prostorová diferenciacie demografických charakteristik, multiregionální demografie, regionální strategie a demografické stárnutí, demografické aspekty rozvoje regionů.

11. BUSINESS DEMOGRAFIE

Reprodukce podniků a firem a jejich vliv na rozvoj regionů. Datové zdroje. Typologie demografických událostí. Vybrané modely. Vysoko-rychlostní firmy.

12. MIGRACE A JEJÍ VLIV NA VÝVOJ REGIONŮ

Migrační modely (gravitační, makro-teorie, mikro-teorie a další). Analýza migrace pomocí GIS.

13. POPULAČNÍ PROJEKCE

Extrapolace. Populační prognózy a projekce. Komponentní metoda (bez migrace, s migrací). Strukturální modely, regionální projekční metody.

LITERATURA:

Blažek, J., & Uhlíř, D. (2020). Teorie regionálního rozvoje: Nástin, kritika, implikace, 3. přeprac. a rozš. vydání, Praha, Karolinum.

Ježek, J. a kol (2014). Regionální rozvoj. Vydala Západočeská univerzita v Plzni, 2014. ISBN 978-80-261-0462-9. Volně dostupné on-line:

https://old.zcu.cz/export/sites/zcu/pracoviste/vyd/online/Regionalni_rozvoj.pdf

Foret, M. a kol. (2014). Cestovní ruch v regionálním rozvoji = Tourism in regional development. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2014. ISBN 978-80-7509-049-2 (Pozn.: Dostupné v knihovně JČU).

Petr Fiala, Ondřej Krutílek, Markéta Pitrová (2018). Evropská unie. Brno : Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2018. ISBN 978-80-7325-450-6. (Pozn.: Dostupné v knihovně JČU).

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (2018). Abeceda fondů EU 2014–2020. Aktualizované vydání (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.). ISBN 978-80-7538-170-5 (online verze, PDF). WWW:

https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

European Commission (2018). Assessing the performance of integrated territorial and urban strategies: Challenges, merging approaches and options for the future. European Commission, Directorate – General for Regional and Urban Policy. ISBN 978-92-79-80392-5.

Volně dostupné on-line:

https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/assessing_integrated_strategies/assessing_integrated_strategies_en.pdf

Evropské strukturální a investiční fondy 2014–2020 v kostce (Ministerstvo pro místní rozvoj) MMR (2016). Integrované plány rozvoje území (IPRÚ). Ministerstvo pro místní rozvoj, dostupné on-line: https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

OECD (2018), Rethinking Regional Development Policy-making, OECD Multi-level Governance Studies, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264293014-en>.

Kouřilová, J., Květoň, V., Pělucha, M., & Wokoun, R. (2012). Synergie vztahu město-venkov. Praha: Alfa Nakladatelství.

Pělucha, M., & kol. (2012). Venkov na prahu 21. století. Praha: Alfa Nakladatelství.

Wokoun, R., Mates, P., Kadeřábková, J., aj. (2011). Základy regionálních věd a veřejné správy. Plzeň: Aleš Čeněk.

Kunc, J. (2019). (Geo)Demografie nejen pro ekonomy. Brno: Masarykova univerzita.

Wachter, K., N. (2014). Essential Demographic Methods. Cambridge: Harvard University Press.

Lundquist, J. H. et al. (2015). Demography: The Study of Human Population. Long Grove: Waveland Press.

INTERNETOVÉ ZDROJE:

<http://www.mmr.cz/>

<http://www.strukturalni-fondy.cz/>

www.regionalnirozvoj.cz

<http://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

(Pozn.: Relevantní jsou studijní skripta MMR u oboru státní služby č. 47, tj. "Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy")

MRR: <https://mmr.cz/getmedia/58c57a22-202d-4374-af5d-cbd8f9454adb/SRR21.pdf.aspx?ext=.pdf>

MMR: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

<https://www.dotaceeu.cz/getmedia/52360afb-7485-4bba-9e83-862f62e72c12/ESI-fondy-v-kostce-3-vyd-web.pdf.aspx?ext=.pdf>

https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

e-learnigový kurz Moodle Demografické metody a analýzy

PŘEDMĚT SZZ: ŘÍZENÍ PODNIKU (KŘE/SZRPI)

(KŘE/PMAN – Procesní management, KŘE/RZM – Řízení změn a inovací)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030 Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. PODSTATA PROCESNÍHO ŘÍZENÍ

Vymezení základních pojmů. Charakteristika procesně řízených podniků. Rozdíl mezi funkčním a procesním řízením. Koncepce procesního řízení. Typy procesů.

2. PROCESNÍ MAPY A METODY MAPOVÁNÍ PROCESŮ

Procesní mapy. SIPOC. Dráhové diagramy. Procesní mapy v ARIS. EPC diagramy.

3. MONITOROVÁNÍ, ZLEPŠOVÁNÍ A ZAVÁDĚNÍ PROCESŮ

Procesní cyklus, úrovně výkonnosti procesů. Procesní analýzy. Principy procesního řízení, priority procesů. Měřítko výkonnosti procesů. EFQM, CAF. Certifikace, controlling, audit, reporting.

4. IMPLEMENTACE PROCESNÍHO MANAGEMENTU

Procesní maturita. Trojúhelník SSK. Matice MUCH. Stavby energetizace lidí. Strategie rozvoje sociálního kapitálu. Konektivita. Efektivita. Flexibilita. Dynamika.

5. PRINCIPY PROCESNÍHO MANAGEMENTU A JEJICH ZAVÁDĚNÍ

Principy procesního managementu a jejich podstata. Týmová spolupráce. Princip 3S. Metoda 3P. Teorie omezení. 5 kroků při aplikaci teorie omezení.

6. ZMĚNY V ŘÍZENÍ ORGANIZACÍ

Pojmy změna a řízení změn, výhody a nevýhody provádění změn, přístupy ke změnám, cíl změny, úspěch organizace, model 7S, EFQM model. Vývoj managementu změn, významní představitelé, změny v řízení organizací (v okolí, filozofii, dynamice poznání, úloze, řešení problémů, světe práce, pojetí výroby, organizační architektury, strategickém řízení, informovanosti).

7. DRUHY A NÁSTROJE ZMĚN

Příklady změn v organizaci, důvody pro změny, příčiny změny, co změnit a nezměnit, líder změny, druhy změn (dle přínosu, velikosti, přístupu, způsobu vyjádření). Nástroje formulace strategické změny, nástroje implementace strategické změny, nástroje kvality a zlepšování.

8. MODELOVÁNÍ ŘÍZENÝCH ZMĚN

Obecné pojetí procesu změn, určení potřeby změny, bifurkační bod, příprava a realizace změny, přijetí a stabilizace změny, účastníci změny, komunikace změny. Lewinův model, fáze rozmrazení, síly změny, intervenční strategie, reakce lidí na změny, odpor vůči změnám, metody zajištění akceptace změny, fáze zamrazení, Kotterův model změny.

9. ŘÍZENÍ STRATEGICKÉ ZMĚNY

Fáze řízení strategické změny, charakteristiky strategie, změna strategie, strategie k dosažení změny, etapy implementace strategické změny, předpoklady úspěchu strategické změny, rizika implementace, strategická mezera. Změna podnikové kultury, příčiny a proces změny PK, nástroje změny PK.

10. ŘÍZENÍ RIZIK, KRIZÍ A INOVACÍ

Pojmy riziko a řízení rizik, druhy rizik, proces řízení rizik, metody analýzy rizik, hodnocení rizik, přístupy k riziku, metody snižování rizika. Pojmy krize a krizový management, cíle a funkce krizového řízení, druhy krizí, proces krizového řízení, krizový manažer, krizový plán, krizová komunikace. Pojmy inovace a inovační management, druhy inovací, inovační proces.

LITERATURA:

Tuček, D., Hrabal, M., & Trčka, L. (2015). *Procesní řízení v praxi podniků a vysokých škol.* Praha.

Fišer, R. (2014). *Procesní řízení pro manažery: Jak zařídit, aby lidé věděli, chtěli, uměli i mohli.* Praha.

Řepa, V. (2012). *Procesně řízená organizace.* Praha: Grada.

Rolínek, L. (2008). *Procesní management: vybrané aspekty.* České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.

Weske, M. (2019). *Business process management: Concepts, languages, architectures.* Berlin, Germany: Springer.

Dumas, M., La Rosa, M., Mendling, J., & Reijers, H. A. (2018). *Fundamentals of business process management.* Berlin.

Řehoř, P. (2016). *Řízení změn.* České Budějovice: Ekonomická fakulta.

Kotter, J. P. (2008). *Vedení procesu změny.* Praha: Management Press.

Kubíčková, L., & Rais, K. (2012). *Řízení změn ve firmách a jiných organizacích.* Praha: Grada.

McCalman, J., Paton, R. A., & Siebert, S. (2016). *Change management.* Washington DC: SAGE.

Veber J. a kol. (2016). *Management inovací.* Praha: Management Press.

PŘEDMĚT SZZ (POVINNĚ VOLITELNÝ): FINANČNÍ RIZIKA (KUF/SZFIR)

(KUF/FNP2 – Finance podniku II, KUF/MFN – Mezinárodní finance)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030, Analýza v ekonomické a finanční praxi

OKRUH FINANCE PODNIKU II

1. HODNOCENÍ INVESTIČNÍCH PROJEKTŮ

Plánování peněžních toků investičních projektů a způsoby jejich vymezení. Nákladová, zisková a výnosová kritéria výběru projektů. Vliv daní, úroků a inflace na investiční rozhodování.

2. RIZIKO A JEHO MĚŘENÍ

Vliv rizika na časovou hodnotu peněz. Aplikace rizika v investičním rozhodování. Finanční investice podniku. Kolektivní investování a podílové fondy.

3. ZDROJE PODNIKOVÉHO FINANCOVÁNÍ A NÁKLADY KAPITÁLU

Interní a externí zdroje. Vlastní a cizí zdroje.

4. OPTIMÁLNÍ KAPITÁLOVÁ STRUKTURA

Teorie MM. Bod indiference KS. Finanční páka, provozní páka, celková páka – vliv na optimální kapitálovou strukturu.

5. OCEŇOVÁNÍ PODNIKU

Výnosové, komparativní a majetkové metody.

OKRUH MEZINÁRODNÍ FINANCE

1. PLATEBNÍ BILANCE ZEMĚ

Definice platební bilance, struktura a význam pro analýzu vnější rovnováhy země. Salda platební bilance. Investiční pozice země, zahraniční dluh. Mezinárodní investice. Přímé zahraniční investice, mezinárodní portfoliové investice. Provázanost platební bilance a devizového trhu.

2. DEVIZOVÝ TRH

Vymezení devizového trhu. Organizace a struktura devizového trhu devizového trhu, subjekty na devizovém trhu. Kotace devizových kurzů. Základní typy transakcí na devizovém trhu. Arbitráž na devizových trzích. Intervence centrálních bank na devizových trzích.

3. TEORIE MĚNOVÉHO KURZU

Teorie parity kupní síly, relativní a absolutní verze. Reálný devizový kurz a index reálného devizového kurzu. Fisherovy vztahy, nekrytá úroková parita a nekrytá úroková arbitráž. Podmínka kryté úrokové parity. Vztah mezi termínovým devizovým kursem a budoucím promptním kursem. Parita úrokových sazeb a determinace devizového kurzu v krátkém období. Monetární přístup k determinaci devizového kurzu. Dornbushův model přestřelování devizového kurzu.

4. TERMÍNOVÉ KONTRAKTY A DERIVÁTY DEVIZOVÉHO TRHU

Forwardový kontrakt na cizí měnu.

Swapové devizové kontrakty. Měnové swapy a devizové (FX) swapy. Měnové futures kontrakty. Měnové opční kontrakty. Devizová expozice a hedging devizové expozice.

5. REŽIMY DEVIZOVÝCH KURZŮ A MEZINÁRODNÍ MĚNOVÁ INTEGRACE

Vliv devizových intervencí centrální banky na utváření kursu. Trilema měnové politiky. Mezinárodní měnový systém. Principy evropské měnové integrace. Teorie optimálních měnových oblastí (OCA). Devizový režim české koruny.

LITERATURA:

BALDWIN, R., & WYPLOSZ, CH. (2013). *Ekonomie evropské integrace*. 4. vyd. Praha: Grada, kap. 17.

MANDEL, M., & DURČÁKOVÁ, J. (2020). *Mezinárodní finance a devizový trh*. Praha: Management Press.

MAŘÍK M. (2018). *Metody oceňování podniku: proces ocenění, základní metody a postupy*. 4. vyd. Praha: Ekopress.

VALACH, J. (2011). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. Praha: Ekopress.